

“Gənc yazarın e-kitabı”

Seher Ahmat

“Könlümün yolları...”

(Şiirler)

Səhər Əhməd

“Könlümün yolları...”

Poetik toplu

Azərbaycan çağdaş ədəbiyyatının tanınmış istedadlı gənc nümayəndəsi kimi tanınan, ədəbi prosesimizdə fəallığı ilə seçilən şairə-publisit, bloger və tərcüməçi Səhər Əhmədin türk dilində ilk e-kitabı... Türkçeye tərcümə: Ayişe. Edutor: Hamiyyat Akyildiz. Türkcə tərcümə: Ayişe. Naşir: Hamiyyat Akyildiz.

2013

Milli Virtual Kitabxananın təqdimatında

Bu elektron nəşr Yeni Yazarlar və Sənətçilər Qurumu ilə <http://www.kitabxana.net> - Milli Virtual Kitabxananın "Gənc yazarların İnternet resurslarında e-kitabla iştirakı təlimi" ("Gənc yazarların maarifləndirilməsi. İnformasiya texnologiyaları istifadəsinin inkişafı" altbölümü) kulturoloji-innovativ layihə çərçivəsində nəşrə hazırlanıb və yayılır.

Elektron Kitab N 39

Kulturoloji layihənin bu hissəsini maliyyələşdirən qurum:

Azərbaycan Respublikasının Gənclər və İdman Nazirliyi yanında
Azərbaycan Gənclər Fondu:

<http://youthfoundation.az>

Seher Ahmat

“Kalbimin sokakları...”

(Şiirler)

Səhər Əhməd

“Könlümün yolları...”

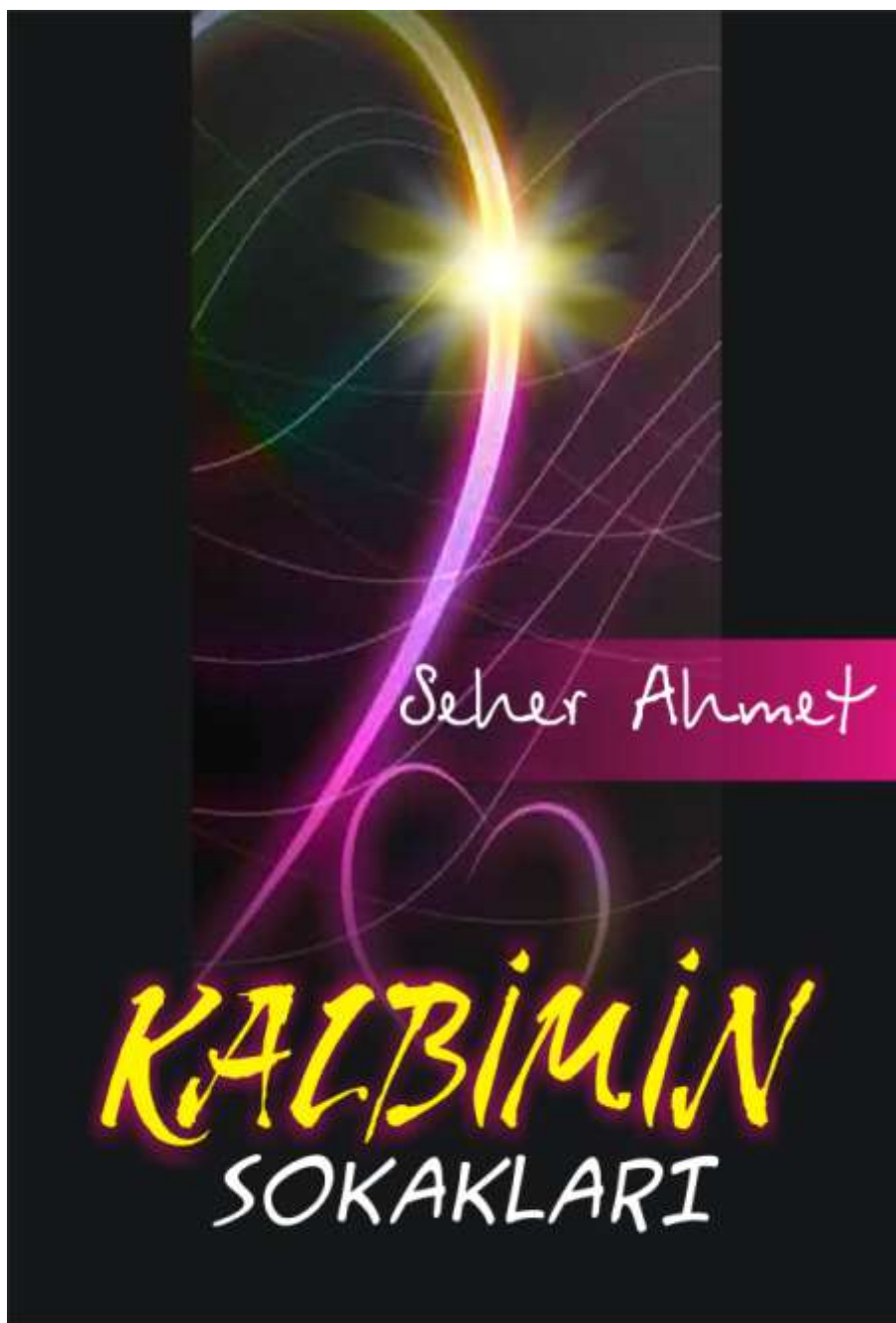
Poetik topla

Azərbaycan çağdaş ədəbiyyatının tanınmış istedadlı gənc nümayəndəsi kimi tanınan, ədəbi prosesimizdə fəallığı ilə seçilən şairə-publisit, blogger və tərcüməçi Səhər Əhmədin türk dilində ilk e-kitabı... Türkçeye tərcümə: Ayişe. Edutor: Hamiyyat Akyildiz. Türkçə tərcümə: Ayişe. Naşir: Hamiyyat Akyildiz.

YYSQ - Milli Virtual Kitabxana. Bakı – 2013. E-nəşr N 39 (02 - 2013)
Virtual redaktoru və e-nəşrə hazırlayanı: Aydın Xan (Əbilov), yazar-kulturoloq

"Gənc yazarın ilk e-kitabı" silsiləsindən bütün kitablarla buradan tanış olun:

http://www.kitabxana.net/?oper=e_kitabxana&cat=167

Sahar Ahmat

“Kalbimin sokakları...”

(Şiirler)

Türkçeye tercüme: Ayişe.

Edutor: Hamiyyat Akyildiz.

Səhər Əhməd

“Könlümün yolları...”

Poetik toplu

Türkçəyə tərcümə edən: Ayişə

Naşir: Hamiyyat Akyildiz

Ben bir zaman buğday yeyip

Cennetten çıkmış kadınım.

Ve bütun beşeriyetin

Evini yıkmış kadınım.

Geldim ki, bitmiş isyanlar,

Ve tüm haykırışlar dinmiş.

Bitmiş özgürlük çabası

Sonuncu kere yenilmiş.

Yaşasın cümle sevdalar,

Cemi aşklara aşk olsun.

Kimse özgür olamadı,

Gitti ki, mutluluk bulsun.

Mevsimler sevda gibi
Dolaşır başımızda.
Yeni sayfa açmaya
Yer yok göz yaşımızda.

Bir de bakıp göreriz,
Ayıptır yaşımızdan.
Ömür yas gösterisi
Geçmede karşımızdan.

Yavaş yavaş hazan olur,
Solur üst başımız da.
Kar bile atan olmaz,
Çekinip yaşımızdan.

İlk duraktaca
İnmek bu dünyadan.
Elleri cebinde
Gitmek bu dünyadan.

Dönmemek şartıyla,
Gelmemek kastiyle,
Sabah güneşini
Görmemek umuduyla.

Son sözü söylemek,
Son fikri bitirmek,
Elveda!Elveda!
Bir de görüşmemek!

Ölülerin uykusu,
Sağların ölmesi gelir.
Şu ağlatıcı filme
İnsanın gülmesi gelir.

Hep bu suratsızlara
Yolsuzlara adsızlara,
Tuzsuzlara tatsızlara,
İnsanın gülmesi gelir.

Unutup öfkeyi, kini,
Tüm bu kalbindekini
Kendisine deli gibi
İnsanın gülmesi gelir.

Sabah duman çökünce
Bu dağlar görünürmü,
Hala pencerenizden
Uzaklar görünürmü?

Çiçek açır mı dallar,
Sonra olur mu xezan
Kışın karla oynayan
Cocuklar görünürmü?

Zaman getirimi geri
Götürdüğü kesleri
Gelirmi tren sesleri
Uçaqlar görünürmü?

Gözlerin incidir,
Gözyaşı denizinde.
Ellerin dipdiridir
Acemi kafesinde.

Yüreğin kum tanesi,
Yalnızlık sahrasında.
Nere gitsen, garipsin
Yerliler arasında.

Sen bir kuyu dibine
Düşmüş kara taş mısın?
Uzak- uzak yıldızlara
Baka-baka yaşarsın.

Artık ne yollarda gözüm,
Ne kalbimde sözüm var.
Hadi başınız sağ olsun,
Gözünüz aydın, dostlar.

Dost mermisi yiyenlerin
Kan akmaz yarasından.
Hakkınızı helal edin,
Geç gittim aranızdan.

Veda merasimi bu gün,
Görüş yerinde oldu.
Gelmediniz, gelmeyin,
Sizsiz de rahat öldüm.

Yine kalbine değdim,
Seni kırdım, bağışla.
Sen gittin penceremde
Göz yaşıdır yağışlar.

Pahalı kap gibisin,
Yere vurmamak olmaz.
Seni kırdım, n`apayım,
Seni kırmamak olmaz.

Her gün giydiğim hayat,
Dar elbisedir yine.
Biliyorum kırgınsın
Bu da senin lehine.

Tum dertler bittiginde
Direncin de bitecek.
Agaclara, kuşlara
Sylncin d bitck.

O zaman
Mektublar ismini
Aynalar yüzünü unuttuğunda
Sevgi şiirine benzeyen ilk baharı
Ruhun okumayacak.
Ayrılıq gününü anlatmayacaq sonbahar
Kış lm kokmayacak.

Göklerden bıktıkca ruhun
Yıllar geçdikce ölümünden
Bir zaman sevmediğin hayatı
Delice sevmek geçecek gönlündən...

Ben yokken, her kesten önce

Kim haber alacak yine.

Kim birinci arayacak,

Ya mesaj atacak yine?

Kim olacak ki huzursuz,

Diyecek, ki nerde bu kız,

Dolaşacak ac ve susuz,

Tetirgin yatacak yine?

Kapımızı kim kıracak,

Beni kim uyandıracak,

Bir kez daha kandırarak,

Hayata satacak yine?

Ölmek istemem bu gece
Sabahlamak isterim.
Sevinmek, kederlenmek,
Sonra bıkmak isterim.

Aydınlık gündüzüne,
Masmavi denizine,
Şu dünyanın yüzüne
Bir kes de bakmak isterim.

Bir az de özgür olmak,
Bir gün de yaşa dolmak.
Bir daha darbe almak,
Sonuma çıkmak isterim.

Ölmek istemem bu gece
Sabahlamak isterim.
Bu dünyanın yüzüne
Bir daha bakmak isterim.

Ani bir yağmurla
birlikte başlar
ve seni bağışlar
eski şarkılar.

Qazellər məktub gibi
Konar eline.
Hepsinde aynı yazı
Ikice kelime.

Bir sabah güneşle
Yeniden doğar.
Sevip unuttuğun
O güzel günler.

Kayb oldum kalbimin sokaklarında
Koşup beni karşılayan olmadı.
Gelip sevgimizin önünde durdum,
Çaldım kapısını açan olmadı.

Seni tanıdığım günlere gittim,
Ziyaret ettim ben asrımızı da.
Ne bildik yüzler var, ne eski izler,
Harabe koymuşlar kasrımızı da.

Burda kuşlar gibi bir hiss yaşardı,
Orda `arzu` adlı komşu varıdı.
Bir de deli-dolu kız oturardı,
Hayatta mı yaşlı o nine şimdi.

Hala hatıralar takılıp kalmış
Köşede, bucakta tozun içinde.
Yine rüzgar yere bir mektup atmış,
Yine saklanmışsın sözün içinde.

Belki bir mektuba dönüşmüş mazi,
Yırtıp atmaya da yaramıyor bak.
Yazında güzeldir hala da adım,
Sararmış olsa da o beyaz varak.

Deprem mi oluyor, tufan mı koptu,
Sonunu kim böyle yazdı ömrünün?
Bu evin sahibi nereye gitti,
Kayb oldu değişip yoksa yönünü?

Dolaştım kalbimin sokaklarında
Issız kapıları iten olmadı.
Hani bir zamanlar neler istedim,
Ne zaman olmadı, neden olmadı.

Sessizliğin o yüzünde
Kalıyorum, duyuyor musun?
Hala sağım, hala nefes
Alıyorum, duyuyor musun?

Bir yeni dertle süslenir,
Her gün yine tazelenir,
Arada keyfim düzelir,
Gülüyorum, duyuyor musun?

Hasret seni yaktığını,
Unutmak için yokluğumu,
Ne oyundan çıktığını
Biliyorum, duyuyor musun?

Bulutlar... Kara bulutlar,
Penceremde siyah perde.
Yalnızlık da çare değil,
Tanrı buyurduğu derde.

Ehey... kimse yok mudur,
Yola çıksın sonbahara?
Bu renki solmuş göklerde
” Güneş” yazsın bulutlara..

Kalbim yine sıkılıyor,
Ben kendimi oyalarım.
Kimdi orda yıkılıyor
Kanla dolur rüyalarım.

Ne geçmeğe günah yok,
Ne içmeğe göz yaşı.
Bağışlandı sevgiler,
Ayrılıklar karışık.

Bu ömürde yer kalır,
Ne çıksalar bir kalır.
Eski günler sararır,
Hüzün kokur yaddaşım.

Kalbimde karanlıktı,
Her kes görür, ayıptı.
Dön de bir umut yak git,
Altı-üstü bir ışık.

Bu ateşi söndürdük
Külüyle oynamaya.
Küşşerek ayrıldık,
Gitmedik oynamaya.

Oyunpozanlık ettin,
Ben de sana naz ettim.
Dediler “o delidir,
Deliyle oynama ha...”

Ömür geçti aradan,
Yaram her gün kanadı.
Toyumda oynamadın,
Öldüm, bak, oyna daha.

Gökte bir avuç bulut,
Yerde bir az nem kaldı.
Yürekte sevinç, umut,
Bir de bir az qam kaldı.

Bulut yatmış, nem ayık,
Umut yatmış, qam ayık,
Deniz yatmış, kum ayık,
Güneş söndü, mum kaldı.

Gece. Deniz. Ay. Ada.
Derdini de, ay adam.
Neden güzel dünyada
Arzular mazlum kaldı?

Üşüdüm... çok üşüdüm,
Isınmıyor bu canım.
Aklıma hiç gelmiyor
Sıcacık birce anım.

Gün akşam üzeridir,
Ayrılıklar demidir.
Özlemin sitemidir,
Geçmiyor zamanım.

Dışarıda sazaktır,
Aklında o hakdır.
Ama çok uzaktır,
Yetişmiyor Tanrım.

Bu gün de geçti böyle,
Öldürmedi yalnızları.
Sandım ki, üşüşecek
Gecenin yıldızları.

Tutmadılar elimizden,
Sormadılar halimizden.
Mutlu kaldı aklımızda
Güzel günlerin dostları.

Elini çıkar koynundan,
Dert de bitir, tıpkı zaman.
Öldür kurtul umuttan,
Beklemeyim yolları.

Ya sevinçtir, ya kederdir,
Yaşananlar hepsi birdi.
Hasretim hep sen ile
Yaşadığım ömürdü.

Başım üstünde bulut,
Göğsüm altında umut.
Her kes söyledi: “unut”,
Her şey unutulur mu?

Kesti ayak sesleri,
Terk etti yalnızları
Yüzümde azap izleri,
Gözlerim kapanır mı.

Her kesten uzağım sana
Görünür, Allahım.
Nerdesin, göklerin ıssız
Görünür, Allahım.

Her şeyin sonu gerçektir,
Her kes senin gibi tekti
Dualarımdan vaz geçtim,
Bana ver, Allahım.

Sustum sabrimi öldürdüm
Çaktım, derdimi öldürdüm ,
Gellem kendimi ödürüm,
Geri dur, Allahım.

En ac ayrılıktan sonra,
En tatlı görüş olacak.
Bu sefer aramızdaki
Son kanlı döğüş olacak.

Belki de ömrüm geçecek,
Sadakatim ölenedek
Kim bilir, sen gelenədək
Bende yürekmi kalacak?

Bir gün bana döneceksin,
Döneceksin, çünkü teksin.
Yokum, gelib göreceksin
Güller elinde solacak.

Bir olan Allahın alttan
Yer varsa, çıkıp giderim.
Hayalimde kurduğum
Ne varsa yıkıp giderim.

Beyaz varaga kan sızır,
Bir bulsam en uygun sözü,
Veda cümlesini yazıp
Bitirsem, kalkıp giderim.

Vakit susmuş, durmuş zaman,
Boğur beni bir heyecan.
Sıkılma dur, dur ey can,
Senden de bıkip giderim.

Sen de öldün sonunda
Ölüp düştün gözümden.
Kalbimden ki, çıkardım,
Gelip düştün gözümden.

Varım, yokum, bilemem,
Kimim artık, bilemem.
Sana baka bilemem,
Yerin boştur gözümde.

Her kes ölür tek kalır,
Her kese ölmek kalır.
Gizli bir istek kalır,
Bir çift yaşlı gözünde.

Kah ellerin yanıyor,
Kah sönüyor bu ocak.
Yeter artık oynama
Yanma bu ateşle çok.

Bakarsın en yakının
Dönüşmüş yabancıya.
O zaman ne yapasın
En yakın yabancıya.

Her gün bu yürekten
Yeni cenaze çıkar.
Her kes cekip gidiyor,
Her biri farklı adla.

Dostlar terk etti, gitti,
Bir yük kalktı üstümden.
Allah da çıktı gitti
Gidenlerin üstüynen.

Her kes acele etti,
Yaşamak bir hevesdi.
Yeni rüzgarlar esti
Eski derdin üstünden.

Şimdi ne farkı vardır,
Bu dünya uçacaktır.
Ellerimi götürdüm
Yüreğimin üstünden.

Bu kışın karları
Kalbime yağdı.
Donmadı umudum,
Hala ki, sağdır.

Yaşamın içinde
Batmış gemiyim.
Ne sondu, ne baştı
Sahil uzaktır.

Tanrının sadaka
Verdiği ömre
Tükürüp giderdim,
Ama günahdır.

Allah gibidir bu çocuk,
Büyüyüp köle olacak.
Büyüyüp değişse, Allah,
Günahı sende olacak.

Karşıda sırlı gelecek,
Hızlandıkça dövülecek.
Büyüyecek, büyüyecek,
Arzusu tende olacak.

Dolaşacak hep elinde
Boğazı da, ipliği de.
Bu hayatın güreşinde,
O da bir künde olacak.

Bu biçimde, hem bu yaşta,
Bu bakışta, bu duruşta,
Kıyamet günü vuruşta
Her kesten önde olacak!

Günahım kadar büyüyüm,
Tanrım, beni bağışlama.
Senden neyse istediğim,
Onu bana bağışlama.

Ellerimden çıktım, gittim,
Gözlerime baktım, gittim.
Her kesi kırdım incitdim,
Kimse beni bağışlamaz.

Sensin tekce ölümüm, sen,
Ölüp beni öldürürsün.
Gelip beni öldürürsün
Zor olursa bağışlamak.

Saklandım dört duvarda
Oddan, sudan, havadan.
Sevdiğim insanlardan
Kurtuldum artık.

Çıkmam artık içimden,
Kimler geçse köşemden.
Kapımla, penceremle
Örtüldüm artık.

Çekerek silahımı,
“Yıkadım” günahımı.
İsyanı yok ruhumun,
Öldürdüm artık.

Ben seni gördüğüm gibi
Kim görür seni, Tanrım?
Sen beni vurduğun gibi
Kim vurar beni?

Sevdiklerime aldandım
Seni unuttum.
Sen beni sevdiğin gibi
Kim sever beni?

Seni hissettikce, Tanrım,
Derdimi duydum.
Sen beni sevdikçe
Qam sever beni.

Sehrada doğmuş ağaç,
Sehranın bulutu olmaz.
Kurbanlık adanmışın
Kurtuluş umudu olmaz.

Dünya kendisi kafes.
Azatlık dileği abes.
Sehra gibi güzel mahpes,
Sen gibi azade olmaz.

Ölende mezarın üstde
Ağlayacak sehra tekce.
Sen şanssız bilmeyeceksin
Mutluluğun tadı olmaz.

Alaca karanlık ömrün
Perişan akşamı
Solgun yüzümü çizen
Titreyen mum ışığı.

Esen yel mi, ya ses mi,
Gezen ruh mu, nefes mi,
Bayramsabahı gibi
Xoşdur ölümsabahı.

Aklımda peren-peren

İnsanlar, hatıralar.
Sağ olun, ben giderim,
Arzularımı yığıb .

Yine sensizim, Allahım,
Yine sensiz.
Ben kimsesizim, Allahım,
Kimse bensiz.

Aklıma gelmiyorsun
Ak güne çıkandan.
Unuttum ben seni
Belki de korkudan.

Yine sensizim, Allahım,
Yine günahsız.
Ben kölesizim, Allahım,
Sen Allahsız.

Bırakıp gidesin ömrü,
Gidesin ve gelmeyesin.
Bir kimseyi görmeğe de,
Sevmeğe de gelmeyesin.

Öpüp bu yaz akşamını,
Uykuya verip cihanı,
Çıkarıp ayaklarını
Eline alıp gidesin.

Ne bir yola, ne bir ize ,
Bakmayasın hiç bir söze.
Unutduğun bir adrese
Bir mektup yazıp gidesin.

Daha çok beklersin kapına gelem,
Geldim söyleyim ki, gelmeyeceğim!
Seni de öldürsem nasıl yaşarım?
Ben senle beraber ölmeyeceğim.

Sevgimi taş gibi boynumdan astım,
Belki günahımdan yünül gelmeyem.
Ben seni kendime kabir kazıdım,
Ölüp de bırakmam seni ölmeğe.

Yanımdan başını indirip de git,
Bu ruhu bir kesin eli sevemez .
Benim kaderimin bebeğiydin git,
Kimse annesine böyle benzemez.

Ne kapı çalındı
Ne zil basıldı.
Gece yaman geldi
Canım sıkıldı.

Şaşırp tüm sesler
Geçti kapımdan.
Unuttum her şeyi
Sıkıldığımdan.

Kulağım saatte,
Gözüm tavanda.
Acaba nasıldır,
Dışarda hava?

Acaba nerededir

Fikri Allahın?
İnandım son defa,
Tek ve tenhayım.

Yine yüreğime.
Korkular damlar.
Acaba n`apıyor
Namert adamlar?

Kıyamadım canımı
Bilmediğim ölüme.
Akıtmadım kanımı,
Bulaşmadı elime.

Çekmedim ben derdimi,
Gayrı derde vuruldum.
Ben umutsuz sevmiştim,
Ayrılıksız ayrıldım!

...Bu sabah da açıldı,
Pencermde bin şükür.
Bu geceden de çıktım,
Şükür, yine bin şükür.

Annemin yavrusu oldum,
Başımın belası oldum.
Böyüdüm, nasıl oldu,
Çıktım insan şeklinden.

Büyüdü elim, ayağım,
Kalbim, başım büyüdü.
Başımın üste dolanan

Göklerin taşı büyüdü.

Dilimde bir “ah” büyüdü,
Dağların gücü yetmedi.
Aşkımda Allah büyüdü,
Aşkıma gücü yetmedi.

De nasıl kıydın, can ana
De nasıl kıydın, büyüdüm.
Gözlerin aydın, can ana,
Gözlərin aydın büyüdüm.

Sıkıca kapadım gözlerimi
Rüyama giren olmasın.
Kötü bir haber veren
Umut gönderen olmasın.

Tuttum yüzümü kibleye,
Aklımda hep saat sesi.
Hayatın lal sessizliğe
Yaptığı sağır bestesi.

... Taş kitabem okunmuyor,
Alnımdaki yazı gibi.
Tekce resmim güzel çıkmış
Kısmetine razı gibi.

Başımda bin fikir var,
Hiç biri sen değilsin,
Yollar karanlık ve boş,
Ötüp geçen değilsin

Bu degil mi Őeherin,
Neden yoktur eserin,
KarŐıma gelenlerin
Hiç biri sen değilsin.

Hava güzel, gz serin
Yine aramız serin
BaŐıma gelenlerin
Hiç biri sen değilsin.

lmŐm, yok haberin,
Hala da boştur yerin,
Yasıma gelenlerin
Hiç biri sen değilsin.

Tanrım, bana gereksiz
Bu mr neden verdin?
Belki kimse onunla
Mutlu ola bilirdi.

Kapattım okuduğum,
Sevimli kitabımı.
Şimdi ya beni ldr,

Ya benim azabımı.

Hatırlarım sevimli
O en eski günleri.
Affet beni, hayatım,
Yanlış anladım seni.

Dörd yanım, dörd yanım dar ağacıdı,
Hepsi kurbanından asılmış öyle.
Allahım, ne kadar bu kurbanların,
Ayağı altına kısılım böyle?

Dar ağacı imiş insanlar hepsi,
Günahlar sallanır bakışlarında.
Beni incittiler, affettirdiler,
Beni öldürdüler bağışlayanda.

Sen benim kendime dar ağacımdın,
Senin kurbanın da ben idim öyle.
Asarak kalbimi umutlarından
Oynamak gelirmiş elinden öyle.

Her gün ayrılık günü,
Sevgi günü her sabah.
Affet, bu mutlu günde
Günahdırsa ağlamak.

Ben bu derdin ömrünü
Çok uzattım, galiba.
Masallar hep hayırla
Sonlanıyor, acaba.

Bakma, acıdır heyat,

Mutluluktan uzaktır.
Yine de en doğrusu,
Güzeli yaşamaktır.

O son baharın adı ne,
Aklımda tekce o mefsim.
Gök gürler, şimşek çakar,
Döner bir gece o mefsim.

Sen uykuda irkilirsin
O yağmurun kokusuna.
Yapışarak sarsarsın
Meleklerin yakasına.

Ben duyarım mezarma
O mefsimin geldiğini.
Koşup da gitmek isterim,
Hatırlarım öldüğümü.

Çekildi yoldan, izden,
O adam nerde hani?
Ne titreyen eli var,
Şimdi ne sıcak kanı.

Arzular çiçek açmaz,
Boşa gitti bu bahar.
Onu sevenler öldürdü,
Oysa unutmadılar.

O hayatın adamı
Aldanmaz çocuk gibi.
Eski hatıraları
Kırık oyuncak gibi.

Böylece bitti her şey,
Sonu geldi derdin de.
Şimdi mutlu yaşıyor
Ayrılıklar yurdunda.

Bu gül el'e büyümekte
Bu ot yağmura doğru.
Bu kuş göğe yürümekte
Bu yer kuşlara doğru.

Dertlerimi dondurdum,
Bir pak yürek doğurdum.
Elimden kayıp gitti
Başka bakışlara doğru.

Bu bahar da umut noksan,
Ölmedin, ama yoksan.
Yağmur dili biliyorsan
Seslen çocuklara doğru.

Kalkıp kapatayım artık mazini
Zaten harabedir, yurdu boş kalmış.
Belki anılarda bu güne kadar
Yüreyim yaralı, gözüm yaş kalmış.

Bir az duyguların renki değişmiş,
Bir de tadı kaçmış bu son baharlar.
Eski türkülerin tarzı değişmiş,
Yorulmuş hayata beste yapanlar.

Bu hayat değildir o hayat denen,
Zamanı ucuzdur, mazisi paha.
Ben o kız değilim küsen incinen
Her kesi küstüren kadınıam daha.

Kimse inanmasın sözüme artık,
Bir de and içmesin canıma anam.
Usandım her kese yakın olmama,
Bu günden her kese bir yabancıyım.

Beni aramasın kimse, ben yokum,
Belki de yokluktur giydiğim taze.
Yeter, bu dünyada çok yola çıktım,
Daha yok olacam, müsadenizle.

Hala iştahımız var
Ömrü yeye biliyoruz.
“Nasılsın” da sorup hala
“İyi” deye biliyoruz.

Şükür içmeğe göz yaşı
Yemeğe de gamımız bol.
Kara günlerin aybını
Örtmeğe ak günümüz bol.

Bu dünyada her azabın

Sonu belliymiş, galiba.

Aldanmak yaşamının en

Kolay halliymiş, galiba.

Ağzımda tokluğun tadı,

Beni aç saklar mısın?

Sana ağlayamadım,

Bana ağlayar mısın?

Bir eziyet kıyar mısın ,

Azap verir misin bana?

Hala seni unuturum,

Beni sevir misin hala?

Benden aklında ne kalmış,

Sorsam da söyler misin?

Anarmısın adımı hiç

Hiç beni yad eyler misin?

Ah`layıp rahmat deyip

Ruhumu şad eyler misin? ***

Kendi uzun hayatının

Her kes uzuyor içinde.

Ben öldüğüm sonbahar

Her yıl gelir bu şehre.

Yağmurlar şarkı söylüyor

Kulağıma coğu gece.

İnsanlar hayallerini

Sarıp uyuduğu gece.

Bu mevsim son mevsim değil,

Bu şarkı da son şarkımız.

Üzölme, her sonbaharda

Yeşerir ayrılığımız.

Sıkıldı kalbim yine.

Ne dertten, ne sevinçten.

Özgür kuşum kafeste

Özgürlük istemem ben.

Kalbimin çarpışında

Hayat tekdüzeliği.

İyi, sessiz Hücremde

Rahat yaşar tekliğim.

Bin yıl önceye benzer

Bin yıl sonra da her şey.

Göğsümü doğrar bazen

Göğsümde kırılan şey.

Haberin varmı, Vatan,

Haberin varmı senin?

Bu gurbet ülkelerin

Garip gecelerinde

Çok uzak görünürsün.

Haberin varmı, Vatan,
Haberin varmı senin?
En güzel şehirlerin
Otel penceresinden
Çok uzak görünürsün.

İstasyon salonundan,
Hava alanlarından,
Qürbet semalarından
Çok uzak görünürsün.

Haberin varmı, Vatan,
Haberin varmı senin?
Ömrümün geçip giden
Uzak günleri gibi
Çok uzak görünürsün.
Çok uzak görünürsün.

Alın çevremdeki şu insanları
Üzün teker teker koparın benden.
Affedin suçunu şu insanların
Gelin teker teker götürün benden.

Ben nerden tanıdım şu insanları,
Nerendir bu kadar nazı kalbimde?
Çevremde ne kadar insan var, Tanrım
Omuzumda o kadardır yüküm de.

Hoş beş eylediler halim sordular,
Derdimi bir türlü anlatamadım.
Gösteremedim hiç, bir yol sordular,
Hak yolu bir türlü ben bulamadım.

Kaçtım, yalnızlığa sığınım diye,
Geldiler buldular yine de beni.
Yakına bıraktım tanırım diye,
Yakından vurdular yine de beni.

Ne unuta bildim, ne bağışladım,
Bayağı bir sevdim şu namertleri.
Bakıp hallerine çokca ağladım,
Mıknatis misali çektim dertleri.

Silin hafızamdan şu insanları,
Gözümü kapasam uyanmasınlar.
Canımı veririm onlara deyin,
Başımın üstünde hiç durmasınlar.

Ne var senden o yana
Benden bu yana-hiç bir şey.
Bir ufuktu, bir sema,
Ondan o yana -hiç bir şey.

Kipriğinin ucunda
Yaş gibi duruyorum.
Uçurumun başında
Taş gibi duruyorum.

Kipriğin ucundaki
Yaş gibi azadeyim.
Kuşlar böyle hür olmaz,
Taş gibi azadeyim.

Attım, kendimi attım
Yüksek hayallerimden.
Uçarak geri döndüm,
Tırmandığım yollardan.

Sen yabancısın daha,
Sevin, azatsın daha,
Ruhun canından çıka,
Kelepçe kollarından.

Sevgi, ötən bir yazmış,
Asmış, kendini asmış
Yol üstünde toz basmış
O gülün dallarından.

Kalbimi açmak istedim
Yoldan geçen yolçulara.
Kederli, sevinçli, dalgın,
Yorgun geçen yolçulara.

Biri yalnız sıkılıyor,
Biri zevkten yıkılıyor.
Yine aklım takılıyor
Yoldan geçen yolçulara.

Kendim karışık akiyor,
Kalpleri istek yakıyor.
Dev bir örümcek bakıyor,
Tordan geçen yolçulara.

Bakma, denizlerden sahil görünmez,

Deniz sahillerden görünen gibi.
Ne yeni, ne eski haber getirmez,
Unuttu her şeyi o batan gemi.

Fırtına sesine ayarlı gece,
Sokak lambaları sönür tavanda.
Kapatsam gözümü hemen kırılır
En son hatıranın resmi duvarda.

Kapanmış gözlerden bir ışık düşmez,
Simsiyah perdeli pencere gibi.
Beyaz uykularda kırmızı güller,
O sahil, o deniz, bir de o gemi.

Her kes kül olmaya yanmış belli ki,
Kendi ateşinde kül olmak için.
Her kes kul olmaya gelmiş belli ki,
Bu kuldar dünyaya kul olmak için.

Korkarak adına kader söylenen
Her kesin külüyle oyunu imiş.
Şakayla adına vakit denilen
Tanrının kuluyla oyunu imiş.

Uzaklar sesliyor gitmeğe yol yok,
Geriye dönmeğe döngesi boldur.
Boşuna arama, çıkmaya yol yok,
Yolların hepsi de “Hakkın yoludur”

Nedir bu ruhun adı,
Ben mi, sen mi, bilemedim.
Sufi mi, serseri mi,
Divane mi, bilemedim.

Neden bunca çalıştım,
Onu gizletmek için.
İçimdeki serseri
Ben adam etmek için.

Neden hür bırakmadım,
Neden azat etmedim.
O sufinin, dervişin
Ben peşinden gitmedim.

Hani nere gidecek,
Neleri isteyecek,
Daha geçir ben ona
O bana ne küsecek?

Geçip gitti bu ömür,
Bir daha gelmez geri.
Kimse geri getirmez,
O giden seneleri.

Unutur eski dostlar,
Hem yeni arkadaşlar.
Kimse darılmaz sana,
Her kes seni bağışlar.

Yüreğin taş kesilir,
Hiç bir şey fayda etmez.
Ne gözyaşı ıslatmaz,
Ne dert seni göğnetmez.

Artık el sallamıyor,
Gözden kayb oldu gemi.
Mendil de sallamıyor,
Ufak beyaz yelkeni.

Susmuşdur martılar da
Uyumuş kayalar da,
Darıldı tuzlu suya
Yalnız kalmış şu kalbim.

Karanlık indi gökten,
Kuzeyden, hep güneyden.
Yoruldu düştü ferden
Yosun tutmuş şu kalbim.

İşler yine karışıktır
Yanlışım yok, ama kusurum var.
Kalbim boştur, karanlıktır,
Sevgim yok,ama huzurum var.

Haberin var mı nerdeyim,
Kendim de bilmem neciyim,
Dayanırım, çok güçlüyüm,
Şansım yok, ama kururum var.

Gönlüme qam yüklüyorum,
Hala neyse bekliyorum,
Bir möcüzə bekliyorum,
Vaktim yok, ama umudum var.

Ah ne soğuktu gece,
Soğuktu, karanlıktı.
Hayıf ki tüm yolların
Sonu hep ayrılıktı.

Konuşmak ister susar,
Efkarlıdır bu şehir.
Uykulu gözler gibi
Kapanır pencereler.

Gece hasret kokuyor,
Karanlık ve ıssızdı.
Lal gecenin koynunda
Kalbim yapayalnızdı.

Gittin, yolun açık olsun,
Çağırma, bir de ben yokum.
Hatıra levham asılı
Ben olan yerde ben yokum.

Bulutlar gibi dolmuşsun
Yoksa pişmanmı olmuşsun?
Neden dönüp de gelmişsin
Virane yurda, ben yokum.

Işığı söndürüp gittim,
Kapıları vurup gittim,
Kendimi öldürüp gittim,
Yokum, ben orda ben yokum.

Benim sabrım çoktu
Ne kadar desen.
Senin derdin çoktu
Ne kadar yesem.

Ben sana dayanık,
Sen azap yolla.
Sana çok sorum var,
Tek cevap yolla.

Ben yaşam olayım,
Sen de ölüm ol.
Elin titremesin,
Korkma, zalim ol.

Kalbimi nişan al,
Çekinme, yavrum.
Sen de ıskalama,
On ikiden vur.

Ben akıllı melek,
Sen deli şeytan.
İkimizden biri
Gitsin dünyadan.

Kimse baykuş olmadı,
Yükseklığe konmadı.
Bakıp memnun olmadı
Bu harabeye.

Bin kere bahar geldi,
Gönüller tazelendi,
Her kes sevdi sevildi
Kimse mutlu olmadı
Bu harabede.

Bu ne bir harabalıktı
Işık hüzmeleri yoktu,
Çıktı hep güneş çıktı,
Ama sabah olmadı
Bu harabede.

O gökteki bizim değil,
O gök bizim olur mu?
Seni özleyemedim,
Yoksa kalbim ölür mü??

Elimden tutup durdum,
Yıkılmazım neylesen.
Severdim ben her şeyi
Tekce seni sevmesem.

Bırakıp geldiğim yerde
Kalır mıydın ruh gibi?
Ben burda gün ışığında
Demir parmaklık gibi.

Hayat deyip yaşadım,
Kırık dökük günleri.
Yaprağı dökülür gibi
Kokladım hatıraları.

Ölü sözlerin hüznü
Çılgılık atdı, duyamadım.
Yazdım kendi özümü,
Kimse okuyamadı.

Sen de görmedin sana
Her şeyden geçtim geldim.
Bu suç dolu yollarla
Günahsız kaçtım geldim.

Zalim oldum, İlahi,
Kendime zülm eyledim.
Her kes inandı sana,
Ben sevdim, küfr eyledim.

Ne kadar büyükmüşüm,
Bu kadar ufalandım.
Çık, Tanrım, varsa borcum,
Kumbarasından ömrün.

Ağzımı tatlandırdı
Verdiğin derdin tadı.
Beni derdin pakladı
Doydukça şükr eyledim.

Bir otur da soluklan,
Ölürüm yorulursun.
Beni bitirmek zor iş,
Bilirim yorulursun.

Kanıyor hala kalbim,
Doldurayım bir az iç.
İlk uğursuz avınım
İstersin hadi vaz geç.

Allah beni kahretsin,
Hiç sevmem teselliyi.
Bilirim, ne düşünürsün
Şu susmağından belli.

Bilmem bana şu kalbi
Ama kim bağışladı.
Bazen onunla kalkıp
Oynamayı hoşladım.

Bazen kırdım da onu,
Bazen sevip kokladım.
Kıyamadım yerlere,
Göğsüm altta sakladım.

Hep uzun geceleri
Beni aldı avuttu.
Ben çocuk o oyuncak,
Ona sarılıp yattım.

Bak hayatın menüsüne,
Hasret var, sevinç var, gam var.
Acep, yeter mi her kese
Bak, gör ne kadar adam var.

O masada kim oturur,
Önünde mahv olmuş onur,
Yarıdan çok geçmiş ömür,
Yarıdan çok yanmış mum var.

Hala atın önünde et,
Hala köpek önünde ot.
Denizde tufan, kıyamet,
Sahilde Güneş ve kum var.

Bu dünyayı kim böyle
Bir kafeslik saklamış.
Dörd duvarın içinde
Bir nefeslik saklamış.
Bekleme, ne karanlık,
Ordan ne ışık düşmez.

Dert o ki, bir bedene
Ruh tek kişilik düşmez.

Bir sen varsın, bir kafes,
Bir nefeslik dünyada.
Öğren mutlu olmayı,
Tek seferlik dünyada.

Ölüme yaklaştıkça
Hayatı seviyor insan.
Sevmediği keslere de
Bir sevgi besliyor insan.

Seviyor sevdaları,
Dostları, yakınları.
En çok küs olanları
En çok öznlüyor insan.

Yavaş-yavaş, usulca
Hayaller yok olunca,
Dertlerden güç bulunca
Kalbi taş kesiyö insan.

Bu gecə yıldızlar görünmedi
Bu gece sen de
Görünmeyen yıldızlar kadar uzaksın.
Tüm umutlarımı tükettim işte

Bu gece yıldızlar görünmedi
Bu gece seni affettim
Affet beni
Seni deli gibi sevemedim,
Aklım olmadı.

Bu gece yıldızlar çıkmadı,
Yarın yağmur yağacak.
Yarın ayrılıktan sonra ilk gün
Bu gece de ölmedim, aman allahım,
Yıkılıp yattım.

Sevgimizi kurban kestik,
Oturup yedik içtik,
Öldürdük, sonra and içtik

Yüceliğine.

Ağzımızın yoktu tadı,
Sevdaların en bayatı
Katık oldu bu hayatın
Acılığına.

Düğün yaptık sevdalara,
Biz taziye evinde.
Sonra güldük feleğin
Kocalığına.

Bir de tutunmak hayata,
Bir de sarılmak.
Usanıp sevinçlerden,
Derde sarılmak.

Belki hayat zaten budur,
Önüne kim gelse yutur,
Bin namerde yenilip bir
Merde sarılmak.

Gurbet sağaltmaz yararı,
Böyle kanatmaz yarayı,
Çare yine şu yaralı
Yurda sarılmaq.

Gözleri limanda
Sularda kaybolur gemiler.
Bense korkarım,
Eriyecek diye denizlerde kıyılar...

Çırılçıplak kalır parklarda ağaçlar,

Yıkar kaldırımları yağmurlar.
Bense korkarım,
Üşüyecek diye parklardaki eski banklar.

Yalnızlıkta ve kalabalıkta,
Sağlıkta ve hastalıkta
Heyat!

IYI KI HALA SENINLEYİM

Bir ruh ne kadar sıkılır
Bir bedende, azizim.
Bilsen ne kadar özledim,
Bu vatanda, azizim.

Cana doydum yalanlardan,
Şu lekeli kurallardan,
Çekip gittim buralardan
Her gidenle, azizim.

Tanrım,bunu sen mi dedin,
Yoksa ben mi istedim.
Sonsuzadek yol bekledim,
Küstüm sana, azizim.

Suskun, sessizdim, bilirim,
Yolsuz, ıssızdım, bilirim.
Ben sana küstüm bilirim,
Sen de bana, azizim.

Sağ olun, sağlıkla kalın,
Ah benim pis insanlarım.

Yüzü gözü keder kiri,
Kalbi temiz insanlarım.

Ölüm yok bu yaradan,
Yolum yok şuralardan
Yarısı dilenci olan,
Yarısı cimri insanlarım.

Yine hep dünden kalma
Güneş de, umudum da.
Sıkıntıdan boğuldum,
Benim canım insanlarım.

Ağlarım senin haline,
Ağlamak bilmeyen adam.
Gözyaşındaki huzurdan
Haber olmayan adam.

Sen yaşa hep, ben ölürüm,
Ebedi ölmeyen adam.
Yüz kez ölüp dirilmenin
Tadını bilmeyen adam.

Sen beklersin ben gelirim,
Bi türlü gelmeyen adam.
Kimseyi mutlu etmenin
Yolunu bilmeyen adam.

Sen sus yine ben söylerim,
Dertini bölmeyen adam.
Şu karmaşık tek sorunun

Hallini bilmeyen adam.

Ey sözüme güvenmeyen,
Yüzüme gülmeyen adam,
Ey sesimi işitmeyen,
Dilimi bilmeyen adam.

Ellerim çok yoruldu,
Ayaklarımdan da çok.
Gözlerim çok yoruldu,
Kulaklarımdan da çok.

Kalbim hayli yoruldu,
Nerde dinlendireyim.
Samanlıkta iğne gibi
Kayb olup gizleneyim.

Kimmiş beni arayan,
İğne gibi arayan,
Anne babamdan önce
Çocuklarımdan da çok.

Bir gönüle yatmadan,
Bir ruhu kanatmadan,
Çekip gitsen dünyadan
Ucunda parmağının.

Havlar peşinden köpekler,
Yağmur yağar, dolu düşer,
Önce melekler ürker,
Tanrıya haber düşer.

Kaçarsın, Tanrı kovalar,
Uçarsın Tanrı avlar,
Tutup kelepçe takar,
Parmaklarının ucundan.

Bir daha uçamazsın,
Yol bulup kaçamazsın,
Kendini aşamazsın
Parmaklarının ucundan.

Bilmezsın gökte kim var,
Nasıl yaşar, ne tür yaşar,
Yer yüzü sıkı tutar
Parmaklarının ucundan.

Teslimsin yorulursun,
Mağlupsun yenilirsin,
Asılarak ölürsün
Parmaklarının ucundan.

Bir dakika sessizlik
Bir az dinlenmek için.
Ne susmak ne düşünmek
Sade yönlönmek için.

Çevir son sayfayı da,
Hazan yaprağı gibi.
Sonra kapat gözünü
Tabut kapağı gibi.

Sakın, güvenme kimseye

Unut her şeyi boş ver.
Sonra kurtuluş aşkına
Saygı duruşuna geç.

Gidiyorum öte yerde,
Qürbət ilde kalmaya.
Farklı ayda, farklı yılda,
Farklı boyda olmaya.

Farklı dilde konuşmaya,
Farklı dinde korkmaya.
Bu dünyaya farklı yerden,
Farklı gözle bakmaya.

Başka tende, başka canda,
Başka ruhta kalmaya.
Yeni ciltte, yeni adda,
Yeni insan olmaya.

Tuzaktaki yem çağırrsa
Kuş tuzaktan korkar mı hiç?
Yemi alıp giderse,
Boş tuzaktan korkar mı hiç.

Bu oyunun adı neymiş,
Çok sevimli tehlikeymiş,
Bunca taşdan taşa değmiş
Baş tuzaktan korkar mı hiç.

Eh, şu hayat bir mezedir,

Hem eskimiş, hem tazedir,
İnsan şöyle cazibeli
Hoş tuzaktan korkar mı hiç.

Zaman susmuş yoksa ki,
Ayarı kaçmış zamanın?
Neden çarpmaz şu yürek,
Ayarı kaçmış yaşamın?

Bak, şimdi penceremde
Yağmur başlayacaktı.
Bu akşam daha farklı
Daha hoş olacaktı.

Bir şeyler değişmeli,
Birileri dönmeli.
Şu korkulu rüyadan
Beni uyandırmalı.

Neler oluyor, ya Rabbi,
Söyle, korkutma beni.
Yoksa ki, yüz çevirip
Gitti mi sevdiklerim?

Bir haber yollamadın,
Gökte kaza mı oldu?
Birisi suç işledi,
Ben de ceza mı aldım?

Yer fırladı okundan,
Yoksa dünya sarsıldı?
Ya neredese bir kalpsiz
Bir kaleşşlik mi yaptı?

Asmış kendini dilekler
Hasretin ipliğinden.
Ayakları kopmada
Umut taburesinden.

Bir haber, bir işare
Susma böyle, ya Rabbi.
Kalbim ağzımdan ıktı,
Bir söz söyle, ilahi.

Kimin treni
erken gelecek son defa,
Ne fark eder.
Tekce unuttuğun eşya için
İerlemezsın peşimden
Umutlar tükenince
Allahın inayetine.
Geçen günlerden başka
Gvenemezsın bir şeye.
Bin ayrılık değer mi
Bir dönüş heyecanına?
Seni çok istedim, bilirsin
Her şeyden yana.

Dostum,
Burası aynen gördüğün
Karanlık dünyadır
Kelebek kalbinin durduğu dünya.
Biz de aynı biziz.
Ak koç aramamız gitti artık.
Ölüm tablosunda tebessümümüz
Seninki gibi masum olmayacaksa.
Bazen boş askı gibi
Titrese de kalbimizde hatıran
Görüşmemize umut yok.
Bu karanlık dünyada
Hayattayız şimdilik
Seni seven dostların,
Bakü,
Yokluğunun üçüncü baharı.

Dost gibi ayrılamadık,
Düşman gibi ayrılalım.
Gel tüm yaşananlara
Pişman gibi ayrılalım.

Sen kalbinin

Ben olan parçasını ver bana.
Ben kalbimin
Sen olan parçasını sana.
Sen bu şehrin
ben olduğum tarafına geçme
Ben bu şehrin
Sen olan tarafına.

Gel hatıraların
Ben yarısını unutayım,
Sen yarısını.
Gel unutamam ömrümüzün
Tam yarısını.

Dost gibi ayrılamazsak
Düşman gibi ayrılalım.
Gel tüm yaşananlara
Pişman gibi ayrılalım.

Dilenci annenin
kucağında uyuyan
minnacık çingene kızı,
Gördüğün o rüya da
Güzel mi senin gibi?
Neden gülümsüyorsun rüyanda
Söyle, çingene kızı?
Alnının yazısı da güzel mi
Güzel mi rüyan gibi?

Resmini çizmek istedim
Hayatın.
Sevincin, umudun,
heyecanının.
Ve ben
Yalnızlığın
resmini çizdim.
Hasretin toz basmış yüzüne,
Uzun
uzunca bir resim
gözyaşı resmi.

Son baharın son ayı geldi, dostum,
Yine de yağmurlar
Gözyaşına benzemekte.
Sen ki, bilirsin,
Son baharın son ayını sevmiyorum.
Gök yüzü anamın gözleri gibi nemli,
Ben de kanatından vurulmuş gibiyim.
Düşmüş, kopmuş, kırılmış gibiyim,
Küsmüş, incinmiş, darılmış gibiyim.

Şimdi uzaktan
Işıkları sızan o şehirde
Kimsem yok yine de senden başka.
Gelip kapını çalmak geçiyor kalbimden
Kapın yüzün gibi mahrem
Ben hala şımarık ve deliyim.
Yaralı, sarhoş, kovulmuş gibiyim,
Açım, susuzum, yorulmuş gibiyim.

Belki sonbahardan değil,
Yağmurdan da hiç değil,
Durup dururken öylesine kederliyim.
Hatırlar mısın, dost,
Bana bir az kendini anlat,
Yine her şeyi unutmuş gibiyim,
Bitmiş, tükenmiş, susmuş gibiyim,
Yenilmiş, ağlamış, avunmuş gibiyim.

Gitmeğe yerim,
Dönmeğe göğüm yok.
Her kes sevgiyi konuşuyor
Sevmeğe yüreğim yok.

Ölüme “güzeldir”, derler,
Ölme gereğim yok.
Ne kadar mutluyum, İlahi,
Ne kadar mutluyum
Yirmi üç yaşında
Kayb etmeğe
Hiçbir değerim yok.

Kalabalıktaki insanlar,
Yüzlerde tebessümler.
Teselli vaatetmiyor,
İnsanlar-eşyalar gibi.
Umudun peşinden giden dostlar
Bırakıp gelemeli uzakları.
Hep benzetir oldum
Yabancıları.
Şimdi ben

Bu karın altında,
Bu ıslak sokaklarda
Hangi kayıbımı ararım
Tanıdık tek iz bile olmayan
Bu şehirde?

Ne baharı sevdim,
Ne çiçeği,
Ne gök yüzünü.
Ben insanları sevdim,
Birini baharın yerine,
Birini çiçeğin,
Birini gök yüzünün.
Baharda onu sevenleri hatırladım,
Son baharda solup gidenleri.
Akşamlar yalnızlara ağladım,
Acıdım tüm ayrılıklara.
Hiç birşey içime sinmedi,
Ölümlere ağrıdım yaşadıkça.
Hiç kimse anlamasa da sevgimden
Ben sevdiklerimi
kendimden çok sevdim.

Kimse
Hatırlamasın
beni.
Hiç kimseden işitmeyeyim
adımı.
Unutayım
İyi kötü her ne varsa.
Ruhumu
Okşamasın duygular

yağmur gibi, rüzgar gibi.
Bir yudum su,
bir lokma ekmek gibi
kısmetim bir parçacık ömür.
Hiç şeye bakmadan yaşayayım.
İsterim hatırlanmayayım
Kimsenin aklına gelmeyeyim.

Her akşam soğuktan ve zulmetten
Siperdeymiş gibi üşüyorum.
Ama yine de bazen
Asker olmak istiyorum.

Senin çocukluğun
Benim ömrüm kadardır.
Fakat büyüme vardır
Ben ölümlüde.

Işıklar göz kırparak
Bizi yoldan çıkardı.
Başımız üstündeki
Yıldızları unuttuk.

Hiçbir insanın Allahı yoktur,
Ya Rabbi
Sadece insanlığın
Allahı var.

Soframda hiçbir şey yok,
Ne sevgi, ne ayrılık.
Göz yaşlarımı
Şerefe içiyorum, Yalnızlık.

Tatsız, tuzsuz, hevesiz
Bu ömür.
Bazen de metrobüs
Kokusu kadar sevimli.

Vatan, seni sevmeğe,
Senin için ölmekten hakkım olmadı.
Derdini çekmeğe,
Derdimi çekmekten hakkım olmadı.

Gözümüzün önünde
Göz dağı mı bu gökler?
Çarmıha gerdi bizi
Şu ayaklar, şu eller.

Bu gün bir daha olmayacak,
Her gün gibi tekrarsız.
Bir daha olmayacak günler
Böyle yaşanır mı, İlahi,
İsteksiz?

Yalnızlık
Kalın bir ormanda
Ufak düzlük kimidir.
Bir kütüğün üstte oturup,
Dinlenmenin demidir.

Seni unuttum, ne olsun,
Bozdum yeminimi.
Sana yenilmedim, ne olsun,
Faqat kaybettim seni.

Ben güneş girmeyen
Bodrum katı.
İçimde serseri ressamın
Bahar manzaraları.

Eger çize bilseydim
Yüregimin resmini,
Çizerdim suya inen
Yerde kuş cesedini.

Gözlerimden ışık gibi
Sönüp gitti hatıran.
Sağlıcakla kal, kuzum,
Hadi sabaha kadar.

Bağışla beni,

Penceremden baktığım ay,
İnan ki, ben de
Senin gibi param-parça,
Senin kadar tenhayım.

Ey göklere uzanan
Ağaçlar, size yazık.
Gökte topraktan güzel
Azatlık var bir azcık.

Şu kalbimin dilinde
Yazı yazan ellerim.
Karanlık duvarlara
Kapı çizən ellerim.

Duvarda resimler,
Pencerede insanlar,
İçimde boşluk var.
Allahım, ölüm ver,
Hoşlukla.

Bir şehit mezarının
Renginden damlayan kanda,
Boğulmadı ne Vatan,
Ne Toprak, ne Ana.

Bahardı, yol boyunca
Ağaçlar çiçek açmış.
Kalbim yorgun, avunmuyor
Yine kime darılmış?

Tren sesinden
Sallandı sessiz akşam.
Çekip gitmek istedim,
Demek ki, hala sağım.

Hani o güçlü adam,
İnceldi, ezildi, yoruldu.
Sevdikçe insanları
Yalnızlığa vuruldu.

Güneşe, yağmura,
Çimene hasret,saksı gülü,
Dert etme, kır çiçeklerinden
Çok seversin sevgiyi.

Çocukluğum kokan
Bir mart akşamı.
Kalbimde bahar yok ama,
Yaraları sağalmış.

Güzel, yağmurlu günde,
Acı acı düşündüm
Yağmurlara doyamadan,
Dünyadan göçenleri.

Nerelere yazmışım
Seni, bozmayacağım.
Artık boş yüreğimde
Sana yazmayacağım.

Penceremde ağaran tan
Sesleyip uyandırdı yine.
Korkarım gözlerimi kapatsam
Karanlık geri döne.

Çok uzaklarda,
Benim kalbimi çalan
Hüzünlü bir şarkı,
hayat güzeldir bazen
Her şeye rağmen.

Bulut olmak isterim,
Hafif ve akpak.
Bazen susayanda toprak,
Güzel olur dolmak
Ve ağlamak.

Yaktım hatıraları
Kalbimin ateşinde.
Şimdi rahat ve mutluyum,
Tekce kokuları hatırlarım
Mevsimler değişende.

Yosunların göğü
Bulutların denizi
Sevmesidir Sevgi.
Yosunların denizi,
Bulutların göğü sevmesi değil.

Güzeller güzeli ağaçlar
Baharda süslenende
Tenha mezar olaydım
Çölün düzeninde.

Bu gün daha kolay yaşamak
Bütün hallerde
Kendimi önümdeki camdan
Aşağıya bırakmak kadar kolay.

Gecenin koynunda
Yağmur sesi gibi
Eski bir türküdür hayat,
en gerçekçi.

Eh, nankör istekler,
Vefasız dostlar.
Sarardı kalbim
Dertlerin arasında.

Cırcır böceklerinin sesi
Kalbimi tırmalayan
Sızısına karışmış.
Ne zamandı,
Cırcır böceklerin şarkısı
Kalbimin ağrısına alışmış.

Hangi yola düşeyim,
Demesinler: mutlu ol.
Ölümden başka adres yok,
Yaşamaktan başka yol.

Sabahtı...
Yollar, ufuk ve deniz.
Neyi bırakıp gidiyorum
bu şehirde?
Yorgun, umutsuz

Ve sensiz...

Yaktım ışıkları
Yalnızlığın alacasında.
Oturup hayli düşündüm
Ve üç nokta koydum
Bu akşamın varağında.

Yaprak dışarda ah çekiyor,
Odamda sönüyor mum.
Her şey için sağ ol, yalnızlık,
Güzel idi bu akşam.

Bu seneyi karşıladım,
Yorgun ve perişan.
Arkamda geçen ömür,
Önümde de bu bayram.

Yolboyu

Bayram elbiseli ağaçlar

Kol boyun.

Güneşse gitmeğe amade,
yarım bırakıp her şeyi de.

Ne fark eder,
Ömrün kaçınıcı yüzyıldır,
Hangi mevsimidir.
Hala beni kırmaya
Birileri heveslidir.

Bu gün doğum günüdür,
Yarınsa idam.
Büyük izdiham görüyorum,
Genişçe meydan.

Eski resimler gibi,
Solmakta köhne zamanlar,
İlahi, nerde şimdi
Özlediğim insanlar?

Penceremde yağmur,
Kapımda rüzgar.
Sonunda sevdim seni,
Ey fələk-yar.

Ne mum, ne pervane,
Hepsi efsane.
Nedendir ki, aşıklar
Hepsi divane?

Kırlangıç yuvasıtek
Hayallerden yuva kurdum
Uzun yıllar.
Onu uçurmak günah,
Günahtan ne anlar katiller?

En güzel gece yıldızların,
En yıldızlı gece yalnızların.

En yalnız gece gurbetlerin,
En gurbet gece hasretlerin.

Sana hediye vereceğim
Canım olan şişeyi.
Salıp bir daha kırma,
Bir de hapsetme beni.

Günler uzun-uzun, çekilmez.
Yollar uzak-uzak, gecilmez.
Yürek sahra gibi susuz,
Gözyaşı deniz gibi , içilmez.

Sonbahar sergisinin
Hazan resminin önünde.
Utunar çam ağacı,
Eski püskü giysisinden.

Yorgun pazar günü,
Sabah nazlı-nazlı uyanıyor,
Mutfakta taze güz kokusu,
Kahvaltıda yağmurlar.

Geçilmiş yollarda
Taze sevdalar doğar.
Söndürün gözünüzü ben,
Ardını görmüş gibiyim.

O güzel zamanlar
Yaşandı bitti.
Bir az kederliydi ama
Güzel filmdi.

Hasret şarkı söylüyor

Susmuş telefonumda.

-Beni duyuyor musun

Hala sağmısan orda?

Ey, bu dünyada

hoş günler arayan,

En tatlı hatıradır

En acı tadan.

Geceler sürgünde

Sabahın ezanına kadar.

Karanlık ekranlarda

Filmler “son” yazana kadar.